

מלוחים 900 מיליגרם. יש בעבדה 10 קוב לשעה. המרחק 20 קילומטר, והאגעה היא
גנור של 3 אינטס. עכשיו זקוקים ל-30 קוב ליום. נגמרו עד עכשיו 40 דירות,
20 דירות תמוסות, השאר ע"י אנשי מקורות. הצנור יעלה בקרך רבע מיליון. עכשיו
מובילים סיס משה בוקר או מדימונה. קוב עולח 6.2 ל"י. הסוכנות סוכנה לעזור
בחקמת משק עזר אבל לא מחצבים. מחלקת הקליטה לא רוצה לספל - כי אין חמשישים
קולים. משרד העבודה אף הוא רוצה בעולים. פנה לבנסוב - אמר לו שאטור לספל
במעשה בנגב - בלי נציגו. הבטיח סובסידיה למים החל מאפריל - לפי שעה לא נותן
כלום. צורכים עכשיו יום יום 8 קוב. עד עכשיו עסקו בכניין.

המחצבים מעסיקים 25 (גבס, קאולין, שיש) בענף זה יעבדו חשכירים של
שדה בוקר. יקימו בית תרועה לקרמיקה, שדה בוקר יעשה מדינת גבס, ואנשי חגי
יעשו סוצרים מגבס חדרוף.

חקושי חשגי זהו חובלה מבאר שבע יום יום. יש להם סגור, עד עכשיו
החמרינו מהכנין. הבנינים החדשים 50 דירות, נמטרו עכשיו לקבלן (הממונה על
הכנין במשרד העבודה לויט, וחוא מטר לקבלן).

אמרתי לו שאבוא לשם בסוף השבוע לראות בעיני הנעשה.

22.4.57, יום ב'

בבוקר יחזקאל סחר. הוא מדוכא סמאטרו של שוקן אחמול בארץ כי עליו
ללכת. שוקן גם תקף המשטרה בכנסת, ושיטתית לרבריו לא תגין עליו, וחוא רוצה
ללכת. אמרתי לו שאל יעשה זאת, לא יחכן כי שוקן ימנה או ימטר אנשי המשטרה.

חציע שאגיד משהו בסומכין אמרתי שלפני במר חמששט - לא אוכל להתערב, אח"כ יחיה לי מה להגיד, ואגיד. ולא רק על שוקן.

- אחר כך בא גולדמן עם שני נורבגים, איש ואישה. היא אירגנה עליות הנוער ועזרה ליחודי ברסניה. גולדמן מבקש ממנו למנות שני אנשים חדשים שיחד עם שנים בהנהלה יחליטו מזמן לזמן בין ישיבות מוסד למיאוס. חשניים שמניתי - בורג ואשכול יחד עם גרוסמן ואב חרמן הם נועדים רק להפעיל הישוב לקליטת עליה. דרושים אנשים שיקבעו מדיניות העליה. הוא מציע את אשכול וגולדמן. - מצדד שיגאי ויוסף. גולדמן יוצא מהארץ מהרמייט - בצירך יפגש עם נציגי יחודי הונגריה. בבון - עם ארחודש (שר הכלכלה) על שוק כלכלי ישראלי/ ועל שמוך ישראל באכרשובן בלונדון - לישיבת הקונגרס היחודי לעורר בעיה יחודי רוסייה. אח"כ - לדרום אמריקה - לפתיחת הטנבית, יחזור לארצ"ב ויבוא הנח כיוני דרך חודו.

בסוף יוני עבר מנה קול. או-קצ'ו, הנספה הצבאי המגרי בפריס עכשיו בבריטל. לפני שבוע פנה שוב לקונגרס היחודי בלונדון ובקש להפגש עם אחד מהם. טלפן מעמים. גולדמן יעץ לאיש הקונגרס להיפגש את קול. או-קצ'י בבריטל. נפגשו בגנף, ואיש הקונגרס טלפן לגולדמן שהפניה העסק היא רצינית. בזמן האחרון שחררו כל היחודים ממאסר. הזמינו את סיקורל להוצא, אבל הוא פטרב. טבור כי 10,000 יחודים ישארו. גולדמן שואל מה לדעתה פטר הפניה. אמרתי כי אני פסער שיש מה טנמות מצד נאצר. מצבו הכלכלי קשה, רוצה בכל קשריו עם רוסייה וזט בעזרת ארצ"ב. ככל הגויים הוא סבור כי היחודים שליטים בכל מקום. אבל אם יוזמן לפגישת עם נאצר - איני רואה יסוד להתנגד אם כי איני חולח תקווה בפגישתה.

גולדמן סיפר כי ערבי כמר רינה מתאוננים שלקחו מהם 3000 דונם על יד חר טבור וחושבו עליהם קבוצים, והם נשארו ללא אדמה וללא מיצוי. אברר הדבר.

- בחוברת אמריל *For affairs* נותן ולטר י. לוי מטררים על צריכת
נפט באירופה. בשנת 1956 צרכה אירופה המערבית 3 מיליון חביות ליום. בממוצע
ההיכון באו 2 מיליון חביות ליום, כלומר 70%. נפט זה מילא 20% של כל האנרגיה
הנצרכת במערב אירופה. אנגליה מקבלת מנפט רק 13% של האנרגיה שלה (השאר - פחם).
שוודיה - 45%, כשנחשטת החפלה חסרו בכל יום 1.35 מיליון חביות מהמזרח המיכון
כסוריה מוצגת הצבורות - חסרו עוד 550,000 חביות של נפט עיראקי.

- השנה החשיעית למקומה ישראל חימה שנה מאורעות והכרעות גורליים, שנה
מיפנה ומבחן כאשר לא חימה אחרי מות מלחמת הקוממיות - גם כלפי חנים וגם כלפי
חוף. העמידנו בטכנה חכי גדולה על ידי משלוח הנשק הסובייטי הכבד לפצרים,
כרימת חברית חבאיה חסולשת נגדנו, סירוב אר"ב למכור או לתת לנו נשק-מגן.

המטנה בא בראשית יולי. רכשנו ידידות נאמנה של מעצמה גדולה. קיבלנו
נשק - וכוצע מסע סיני. נחרטו בסיסי ההחפעה של האויב החזק ביותר. נחזקת
העמדה ההגמונית של נאצר בעולם הערבי והמוסלימי, ועשינו המרץ הראשון בקריעת
ים סוף.

מבצע סיני וחמאבק חסריני שבא עכשיו חפלה כבוד ישראל בעולם כאשר לא
חיה אף פעם. החבטחות שנימנו לנו מצד אר"ב אולי יכזיבו, אבל דעה חקהל שרכשנו
חוא כנס קיים, ובקיום החבטחות נשען על צה"ל.

השנה נחבברה חפליה - ומארות מזרח אירופה. נעשה ממעל שיכון גדול.
שר האנוך עשה מיפנה חשוב בחנוך מקצועי. סמיר מצליח כמשיכת חון ובחרבה
החפעה, - ועלינו להיכון לעשר חשנים חבאות בחפלה עוד מיליון וחצי יחורים,
לחפכיר לנגב חצי מיליון, לבנוח נמל באילה, רכבה בנגב, לתגדיל ייצור ויצוא

האשג ומוסמט, לגצל הטכרות, לחניה צנור נטט גדול, לתרבות בקרוחי נטט,
ולחקים שרשרת ישובים לאורך הכביש מבאר שבע לאילת. (יצוא ויבוא, סטאר
המפרנסים - וחוסמת שנהית של סטרגטיטן חלוקת הגיליסן;

23.4.57, יום ב'

חביאו לי חוקר את *Bridgman*, מומחה לצנורות נטט סקנדא
(25 בעבודה זו) שנשא בארץ אשה יהודיה. עבר עד עכשיו במח"ה, הביאו כבר את
הנפט לסביבה שדה בוקר. אורך הצנור 256 קילומטר. יש 4 תחנות שאיבה, לע"ע
משהמשים כשהים. יש קודם לברש האויר מהצנור שלא יתערב בנפט ויהווה גז סמוץ.
כבר היה בקע ונשפכו למעלה משהמים טון נפט. מחר אח"צ יגיע הנפט לבאר שבע,
והצנור ישאר נטט לאורך כל הדרך, שלא יכנס אויר אליו. בכל שני קילומטר נשארים
55 טון נפט, ז"א ישארו כצנור 7120 טון נפט, כמעט חחצי ממה שהובא עד עכשיו
במיכלית.

- לא שניאור אלא יהודה חלוי כתב תחרוזים הארזשיים הללו

שלח לבי בדוים, עלי לב מנחים,
לב כמו אבן, ורק יבטול - שני חסוחים
נצבו, ויחיו לשמאל וימין כרמחים.

או -

חנך מאד יפה דודי, אנך אלחית אל ידי,
רק לך אחנה דודי, וחליין בין שדי.
אולם עולה עליו משה אבן עזרא -
דדי יפה האר, ליל חבק
ושמה יפה מראה יומם נשק!